Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ бдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 100. | Нинѣ: гр. м. Ирины вмч. — Завтра: Іова правед. | рим. м. Пасхалія — Венантія | Второкъ 5 (17) мая 1892. | Восходъ сонця 4 г. 20 м.; заходъ 7 г. 34 м. Баром. 760 терм. + 20·5° + 7·0°. | Рôкъ II.

Новий гроше.

Пôдставою нашихъ грошей було доси срѣбло, то значить ся, що доси всѣ нашѝ грошѣ, чи зъ паперу, якъ ноты банковѝ (банкноты) и ноты державнѝ, чи зъ металю (изъ срѣбла або мѣди) рахували ся все на вартôсть срѣбла а держава обовязувала ся платити за банкноты срѣбломъ. Золотѝ грошѣ (дукаты) выбивали ся лишь для торговлѣ, але законъ не обовязувавъ нѣкого платити золотомъ. Теперь же замѣсть срѣбла мае пôдставою нашихъ грошей стати золото, значить ся, всѣ грошѣ, паперовѝ и металевѝ, будуть числити ся на вартôсть золота, а законъ буде кождого обовязувати платити золотомъ. Доси отже була срѣбна валюта, вôдъ теперь мае наступити валюта золота. Перерахувати вôдповѣдно валюту срѣбну на золоту значить управильнити валюту, а тымъ управильненемъ занялось теперь правительство и предложило въ Радѣ державнôй вôдповѣдный законъ. Але розходить ся ще о щось другого. Паперовѝ грошѣ не мають вартости, бо то лишь квиты на грошѣ металевѝ; треба отже завести металевѝ грошѣ, що мають вартôсть хочь бы лишь яко металь и такѝ паперовѝ грошѣ, котрѝ можна бы кождои хвилѣ покрыти металевыми грôшми, значить ся, треба установити валюту. Але установити валюту не можна вôдъ разу, бо на то треба богато готового металю, а того ще въ нашôй державѣ нема. Не можна отже для того выдати такій законъ, шобы и каса державна и банкъ выплачували заразъ золотомъ. Длятого то правительство предложило ще и иншій законъ, котрый мае уповажнити міністра фінансôвъ затягнути вôдповѣдну позичку, щобы на рахунокъ державы роздобути тôлько золота кôлько потреба, абы выбити зъ него новѝ грошѣ.

Такъ отже замѣсть теперѣшнои срѣбнои або т. зв. австрійскои валюты настане золота валюта а одиницею въ єѣ численю буде Корона, котра буде дѣлити ся на сто сотикôвъ, званыхъ по нѣмецки Heller. А чимъ же буде платити ся, коли ще нема золота? Дотеперѣшными грôшми. Кождый буде поки що и дальше платити дотеперѣшными срѣбными риньскими або ґульденами, теперѣшными банкнотами и чверть-риньскими. Такъ само можна буде платити и дрôбными грôшми, чи то шѣстками чи двошѣстками (10 кр. и 20 кр.) або пятаками (5 срѣбныхъ крейцарôвъ разомъ, котрыхъ вôдъ давна вже зовсѣмъ не видати) але не бôльше якъ до двохъ риньскихъ, а мѣдяными грôшми (по 4 кр., 1 кр. ½ кр.) не бôльше якъ до пятьдесять крейцарôвъ.

По при теперѣшнѝ грошѣ будуть ходити вже й новѝ: 1) золотѝ: штуки по двацять коронъ и по десять коронъ разомъ; 2) срѣбнѝ: корона, вартости теперѣшного пôвъ риньского, и штуки по пятьдесять сотикôвъ разомъ въ вартости теперѣшного чверть-риньского; 3) нікльовѝ: штуки по десять и по двацять сотикôвъ; 4) бронзовѝ: штуки по два сотики и по одному сотикови.

Скоро лишь выйде законъ и новѝ грошѣ будуть выбитѝ, то й заразъ пôдуть они въ курсъ а то такъ: золотыми коронами буде можна платити всякѝ сумы; срѣбными коронами лишь до пятьдесять коронъ, або на теперѣшнѝ грошѝ лишь 25 зр.; нікльовыми грôшми лишь до десять коронъ (5 зр.) а бронзовыми лишь до одной короны (50 кр.). Кождый довжникъ, що мавъ бы н. пр. заплатити до банку довгъ 225 зр. 80 кр., буде мôгъ заплатити его або ще теперѣшными срѣбными и банкнотами та шѣстками и крейцарами, або заплатить ихъ новыми грôшми. (Срѣбными коронами не вôльно буде єму заплатити всего довгу, хиба лишь золотыми по 10 и 20 коронъ, а що 225 зр. значить 450 коронъ, то вôнъ буде мусѣвъ заплатити або 45 штукъ по 10 коронъ, або 22 штукъ по 20 коронъ, значить ся 440 коронъ, одну штуку по 10, а зъ остаючихъ 80 кр. ще одну срѣбну корону (значить ся 50 кр.), пôвъ короны або 50 сотикôвъ за 25 кр. и 10 сотикôвъ за 5 кр. або разомъ: 22 штуки по 20 коронъ, одну по 10 коронъ, одну срѣбну корону и 60 сотикôвъ).

Срѣбнѝ ґульдены вже не будуть выбивати ся, а запасъ срѣбныхъ ґульденôвъ въ сумѣ звышь 75 міліонôвъ переробить ся на 200 міліонôвъ коронъ. Банкноты будуть стягати ся пôзнѣйше и на то выйде окремый законъ. Теперь же послухаймо, що каже самъ проектъ закона о новыхъ грошехъ:

На мѣсце дотеперѣшнои валюты австрійскои настане золота валюта, котрои одиницею въ численю буде корона.

Корона дѣлить ся на сто **сотикôвъ** (по нѣмецки Heller, по польски grosz).

Золотѝ короны мають выбивати ся изъ мѣшанины, въ котрôй буде 900 частей золота а 100 частей мѣди. На кільо тои мѣшанины иде 2952 коронъ, отже на кільо чистого золота 3280 коронъ.

Золотѝ короны будуть: 1) штуки по 20 коронъ; 2) штуки по 10 коронъ. Зъ одного

7

Гіпнотизмъ.

(Дальше.)

III.

Кого и якъ можна гіпнотизувати? Хто може гіпнотизувати? Якъ розбуджуєсь зъ гіпнотизму?

Париска школа гіпнотична Шаркота придержуєсь того погляду, що лишь люде нездужаючѝ на нервы, переважно гістерики, дають ся гіпнотизувати. Дальшѝ досвѣды показали однакожь, що дуже велика часть людей, а може й всѣ, дають ся легко загіпнотизувати. Та й дѣйстно, коли близше приглянемось гіпнотизмови, то й побачимо, що вôнъ не есть нѣчого иншого якъ лишь сонъ выкликаный въ чоловѣцѣ штучнымъ способомъ. А кôлькожь то разôвъ выкликуємо штучно сонъ не лишь въ собѣ самыхъ, але й въ другихъ! Мати гойдає дитину на рукахъ, абы она заснула, або вколисує єѣ до сну. Ѣдемо на возѣ полями и дивимось, якъ вѣтеръ колише збôжемъ; одностайный туркôтъ воза и безустанне колисане ся збôжа на ланахъ насувають сонъ на нашѝ очи. Дивимось на тихо шумячу воду въ рѣцѣ, що безупинно пересуваєсь передъ нашими очима, и на насъ находить дрѣмота. А вже зô всего найлѣпше намъ звѣстно, що въ хмарнѝ дни, коли то дрôбный дощикъ цѣлыми днями шумить на дворѣ, — що въ таку пору засипляють навѣть и тѝ, що привыкли завсѣгды въ однôй порѣ вставати. Суть отже якись способы, котрѝ однаково на всѣхъ людей дѣлають и выкликують въ нихъ сонливôсть, зовсѣмъ подôбну до гіпнотизму.

Давнѣйше бувъ поглядъ, що ледви 15 процентъ всѣхъ людей дасть ся наклонити до сну гіпнотичного. Але вже 1880 р. выказавъ Лієболь, що на 1014 людей, зъ котрыми роблено пробы гіпнотичнѝ, не даєсь безусловно ледви 2 людей загіпнотизувати. Обчислене Лієбольта — кажуть, не було добре, бо вôнъ вчислявъ до загіпнотизованыхъ и тыхъ, що задрѣмали звычайнымъ сномъ; пôзнѣйше переконавъ ся Веттерштрандъ, що 3148 людей, зъ котрыми вôнъ мавъ до дѣла, лишь 97 не дались загіпнотизувати. Праєръ и другѝ новѣйшѝ ученѝ доказують, що гіпнотизмови не може жадна женщина ставити опору на довшій часъ а зъ мужчинъ лишь дуже мале число. Треба именно зважити то, що хочь зъ кимъ перша проба гіпнотизму не удала ся, то вôнъ все таки по другôй пробѣ вже приступнѣйшій; а то вже певна рѣчь, що хто першій разъ давъ ся лишь зъ великимъ трудомъ загіпнотизувати, за другимъ разомъ даєсь вже значно лекше, а за третымъ и дальшимъ разомъ западає въ гіпнотизмъ заразъ на перше слово гіпнотизера. Здоровѝ и сильнѝ люде дають ся звычайно труднѣйше загіпнотизувати, якъ слабовитѝ и делікатнѝ, навѣть и слѣпѝ дають ся загіпнотизувати; не дають ся лишь зовсѣмъ малѝ дѣти и придуркуватѝ, або люде, що зôйшли зъ розуму, очевидно длятого, що нема нѣякого способу, щобы увагу тыхъ людей звернути въ одно мѣсце на довшій часъ и щобы можна надъ ними запанувати. Не можна також загіпнотизувати людей, що суть въ горячцѣ, або коли пôдчасъ гіпнотизованя робить хтось якись недовѣрчивѝ замѣтки, коли хтось въ недовѣрчивôмъ настрою даєсь гіпнотизувати и т. д. Цѣкавый примѣръ того подає Ґріцнеръ. Вôнъ хотѣвъ загіпнотизувати одного глухонѣмого хлопця. Хлопець зъ разу дуже боявъ ся того, що зъ нимъ будуть робити и длятого не можна було его нѣякъ загіпнотизувати; опôсля вôнъ успокоивъ ся и тогды вже давъ ся загіпнотизувати. Пôзнѣйше однакожь здавало ся єму гіпнотизоване дуже смѣшнымъ и вôдъ тои поры вже не можна було его нѣякъ загіпнотизувати. Дѣтей можна вже вôдъ семого року загіпнотизувати.

Якъ видимо зъ повысшого, то гіпнотизоване есть нѣчимъ новымъ, новѝ суть лишь его способы, а тѝ суть всѣлякѝ. Месмеръ и тѝ, що пошли его слѣдами, уживали такого способу:

Особа, котру має ся гіпнотизувати, лягає або сѣдає собѣ на крѣслѣ, а той, що єѣ гіпнотизує, пôдоймає свои руки до горы и починає легенько поводити по нѣй въ той спосôбъ, що зачинає вôдъ головы, а прийшовши ажь до грудей, бôльше менше въ то мѣсце, де есть т. зв. грудна ямка, пôдносить руки знову до горы и черезъ воздухъ зближає ихъ назадъ до головы того, котрого гіпнотизує. При тôмъ мусить уважати, щобы его долонѣ ишли завсѣгды рôвнобѣжно до тѣла гіпнотизованого.

кільо монетового золота (мѣшаного) буде выбивати ся 147·6 штукъ по 20 коронъ або 295·5 по 10 коронъ, або зъ кільо чистого золота 164 штукъ по 20 а 328 штукъ по 10 коронъ. Вага штукъ по 20 коронъ буде выносити трошки бôльше якъ 6 и пôвъ ґрама, а чистого золота буде въ нихъ 6 ґрамôвъ. Штуки по 10 коронъ будуть важити трошки бôльше якъ 3 ґрамы, а чистого золота буде въ нихъ 3 ґрамы. Штуки по 20 коронъ будуть широкѣ въ промѣрѣ (по серединѣ) на 21 міліметрôвъ, а штуки по 10 коронъ на 19 міліметрôвъ. Личко (Avers, правый бôкъ) буде представляти погрудє цѣсарске, а пôдъ нимъ напись по латиньски: Franciscus Josephus I. D. G. Imperator et Rex. (Францъ Іосифъ I. Зъ Божои ласки Цѣсарь и Король); четъ (Revers, лѣвый бôкъ) буде представляти цѣсарского орла зъ написею, въ котрôй буде стояти 10, взглядно 20 коронъ и рôкъ, въ котрôмъ выбита монета. Береги будуть мати выжолоблену напись: Viribus unitis (Сполучеными силами), а въ 10 коронахъ лишь жолобленѣ прикрасы.

Доки теперѣшнѣ грошѣ не выйдуть зъ курсу, то 2 срѣбнѣ риньскѣ будуть платити ся за 4 короны, риньскій срѣбный за 2 короны, чверть риньского (25 кр.) за 50 сотикôвъ; 20 крейцарôвъ срѣбныхъ за 40 сотикôвъ, 10 кр. срѣбныхъ за 20 сотикôвъ, 5 кр. срѣбныхъ за 10 сотикôвъ; 4 крейцарѣ мѣдянѣ за 8 сотикôвъ, 1 кр. за 2 сотики, а пôвъ крейцара за сотикъ.

Срѣбнѣ грошѣ будуть выбивати ся зъ мѣшанины 835 частей срѣбла и 165 частей мѣды. Личко на срѣбныхъ коронахъ буде представляти погрудє цѣсарске въ написею Franc. Jos. I. Imperator et Rex., а четъ цѣсарского орла зъ написею 1. Корона; штуки по 50 сотикôвъ будуть мати на четѣ цѣсарску корону, на̂ пись 50 сотикôвъ и рôкъ выбитя. Берѣгъ въ коронахъ буде гладкій зъ жолобленою написею Viribus unitis; въ 50-сотикахъ буде берѣгъ зовсѣмъ чистый. Срѣбнѣ короны будуть 23 міліметры широкѣ а 50-сотики 18 мілим.

Нікльовѣ грошѣ будуть зъ чистого ніклю. Зъ одного кільо буде выбивати ся ихъ 250 штукъ по 20 сотикôвъ, а 333 штукъ по 10 сотикôвъ. На личку будуть мати цѣсарского орла въ рокомъ выбитя, а на четѣ вартôсть 20, взглядно 10 сотикôвъ. Береги будуть карбованѣ. Ширина одныхъ буде 21, другихъ 19 міліметрôвъ.

Бронзовѣ грошѣ будуть робити ся зъ мѣшанины 95 частей мѣди, 4 частей цины и 1 часть цинку. Зъ одного кільо буде выбивати ся 300 штукъ по 2 сотики и 600 штукъ по 1 сотикови. Личко буде мати цѣсарского орла, а четъ — вартôсть 2, взглядно 1 сотикъ и рôкъ выбитя. Береги будуть гладкѣ. Ширина буде 19 и 17 міліметрôвъ.

Въ приватнôй обмѣнѣ не обовязаный нѣхто принимати срѣбныхъ грошей бôльше якъ 50 коронъ, нікльовыхъ грошей бôльше якъ на десять коронъ, а бронзовыхъ бôльше якъ на одну корону.

Допись.

Зъ Микулинець.

(Зборы сполученого гал. Товариства для огороднцтва, пчôльництва и садôвництва Струсôвско-Микулинецкого вôддѣлу.)

Дня 24-го цвѣтня с. р. о 4-ôй годинѣ по полудни вôдбули члены сполученого гал. Товариства для огороднцтва, пчôльництва и садôвництва належачи до Струсôвско-Микулинецкого вôддѣлу свои зборы въ будынку шкôльнôмъ.

Коли достаточне число членôвъ зôбрало ся, вôдкрывъ заступникъ предсѣдателя п. А. Рыбачикъ зборы, витаючи прибувшихъ теплыми словами, навѣвъ причину теперѣшныхъ зборôвъ, а перечитавши проґраму засѣданя, попросивъ п. І. Турского до вôдчитаня протоколу зъ попередного засѣданя, котрый присутнѣ приняли безъ поправки. Дальше вôдчитавъ справозданє зъ дѣяльности выдѣлу и зôстану касы, що такожь присутнѣ приняли до вѣдомости и на внесенє предсѣдателя выбрали пп. Витковского и Ст. Абрагамовского до перегляду рахункôвъ доходôвъ и розходôвъ касовыхъ.

Зъ порядку дневного наступивъ вôдчитъ п. А. Рыбачика о пожиточности Товариствъ въ загалѣ, а о нашôмъ въ особенности. Опôсля вôдчитавъ п. М. Собєскій свôй рефератъ: „Ревізія пчôлъ на веснѣ, вôдъ выставленя пчôлъ ажь до ройки." Дальше мавъ п. Асафатъ Мартиновичь выкладъ о рôжныхъ родахъ щепленя деревъ на оказахъ, що дуже заняло присутныхъ и зъ увагою приглядали ся. — Внесень самостôйныхъ не було нѣякихъ, лишь запытувавъ предсѣдатель зôбраныхъ, чи не булобы добре урядити сего року выставу выдѣлову въ Микулинцяхъ. Зôбранѣ згодили ся и вдали ту справу до удобреня самому зарядови выдѣлу, щобы сей занявъ ся урядженємъ, коли буде уважати за вôдповѣдне и коли до того потрѣбнѣ силы знайдуть ся въ самôмъ зарядѣ; а наколи бы не було, то нехай бы зарядъ прибравъ до того вôдповѣдныхъ членôвъ зъ поза заряду.

Справу резиґнацій пп. Филиповичи и І. Турского зъ членôвъ выдѣлу, а навѣть выступленя зъ членôвъ Товариства приймили зôбранѣ до вѣдомости, а про те выбрано новый Выдѣлъ, а именно выбрано: пп. Ант. Рыбачика предсѣдателемъ, Иосифа Ситника заступникомъ предсѣдателя, Онуфрія Солтиса секретаремъ, О. Михаила Павлика и Тадея Ляхмана молод. яко членôвъ Выдѣлу, а Стефана Абрагамовского и Асафата Мартиновича заступниками выдѣловыхъ.

Потôмъ наступивъ вôдбôръ вкладокъ до Товариства и зôбрано разомъ 5 зр. 50 кр. Коли мало наступити роздѣленє насѣня медодайныхъ ростинъ и иншихъ поставивъ п. С. Абрагамовскій резолюцію, щобы передъ розданємъ тыхъ насѣнь, котрый зъ пп. выдѣловыхъ пояснивъ ужитокъ ростины и управу єѣ. Сего пôднявъ ся предсѣдатель и выяснивъ управу: сераделѣ, команицѣ шведскои, еспарцеты, команицѣ инкарнатки и мелісы, роздѣляючи всѣмъ тымъ, котрѣ о насѣнє просили. Роздѣлено окрôмъ тыхъ такожь насѣнє сончѣника, и розсады цвѣтôвъ. Накопець роздѣливъ предсѣдатель щепы деревець, вишень святоивановыхъ, зразы до щепленя, надосланѣ зô Львова и свои одно и дворôчнѣ сѣвки помежи присутныхъ членôвъ и гостей въ той способъ, що зъ надъ 40 присутныхъ въ були обдѣленѣ, ба навѣть и вôзники прибувшѣ зъ пп. учителями дôстали дарунки.

По вычерпаню порядку дневного замкнувъ предсѣдатель засѣданє о 7-ôй годинѣ вечеромъ пращаючи всѣхъ словами до звиданя на слѣдуючôмъ зôбраню въ Струсовѣ. — *А. Рыбачикъ*, предсѣдатель; *О. Солтысъ*, секретарь.

Перегляд политичный.

На завôзванє президента высшого суду краевого, высланє до Ріґера, щобы вôнъ вызначивъ новыхъ мужѣвъ довѣрія до комісіѣ займаючои ся розмеженємъ округôвъ судовыхъ на мѣсце двохъ членôвъ, котрѣ зъ тои комісіѣ выступили, вôдповѣвъ Ріґеръ вôдмовно и запротестувавъ противъ такого поясненя вѣденьскихъ конференцій угодовыхъ, яке роблять Нѣмцѣ. Цѣлею конференцій не було утворенє на ческôй земли замкненои територіѣ зъ нѣмецкою мовою. Ріґеръ заявивъ дальше, що не уважає ся довше уповажненымъ дѣлати въ имени ческого народу.

Сей способъ гіпнотизованя називано давнѣйше „месмеризованємъ" або такожь „маґнетизованємъ", бо бувъ загальный поглядъ, що зъ тѣла гіпнотизера выплывае якась „маґнетична сила", котра переходить на другого чоловѣка и его усыпляе. Сего способу уживають ще й нинѣ, а головно уживае его париска школа гіпнотична.

Брайдъ, якъ вже звѣстно, уживавъ до гіпнотизованя способу „вдивлюваня ся" або такъ званои „фіксаціѣ". Той, що мае бути загіпнотизованый, мусить черезъ кôлька хвиль дивити ся на якійсь предметъ въ одно мѣсце обома очима; предметъ той не конче мусить бути блыскучій и не конче треба его ажь такъ зближати до очей, щобы гіпнотизованый мусѣвъ зъ великимъ напруженємъ звертати до него очи. Мае бути однакожь дуже добре, коли той предметъ держить ся такъ высоко, що гіпнотизованый мусить очи, взглядно повѣки, значно въ гору пôдносити, черезъ що настае въ нихъ скора утома. Декотрѣ гіпнотизеры уживають при сѣмъ способѣ лишь свого пальця, иншѣ кажуть вдивляти ся въ якій свѣтячій ґузикъ або такожь въ скланный призматъ.

Делеза способъ гіпнотизованя есть такій: Въ комнатѣ, де гіпнотизуе ся, повинно бути якъ найтихѣйше, а люде, що суть при тôмъ, повинни тихо сидѣти, нѣчого не говорити и разомъ зъ гіпнотизеромъ нѣбы то ажь сполучити свою охоту до загіпнотизованя. Особа, що мае ся загіпнотизувати, сѣдае на одпôмъ стôльци, а гіпнотизеръ сѣдае просто неи на другôмъ; бере еѣ колѣна мѣжь свои, говорить тогды до неи переконуючо, старае ся еѣ успокоити и приказуе ѣй, щобы о нѣчôмъ бôльше не думала, якъ лишь о тôмъ, щобы мае заснути. Вôдтакъ нѣбы то набирае самъ въ собѣ силы, бере великій пальцѣ дотичнои особы мѣжь два пальцѣ свои такъ, щобы оба пальцѣ дотыкали ся внутрѣшною стороною, и держить ихъ такъ двѣ до пять мінутъ. Опôсля вôдсувае руки на право и лѣво, пôдносить ихъ въ гору ажь до головы дотычнои особы, кладе ихъ на хвилю на плечохъ тои особы, а вôдтакъ поводить своими руками на вôдлѣвъ 5 або 6 разôвъ по еѣ раменахъ, дотыкаючись ихъ зъ легка. Пôзнѣйше поводить такъ само руками по дотычнôй особѣ вôдъ головы ажь до ямки грудной и тутъ задержуесь на хвильку та держить свои великѣ пальцѣ на грудной ямцѣ, а прочѣ пальцѣ на ребрахъ.

Сей способъ, якъ и другѣ дальшѣ, суть лишь въ певнôй мѣрѣ комбінаціями способôвъ Месмера и Брайда, суваня руками по тѣлѣ и напружуваня уваги. Декотрѣ гіпнотизеры гіпнотизують въ той способъ, що кажуть дотычнôй особѣ дивити ся собѣ въ очи, а при тôмъ и самѣ дивлять ся ѣй крѣпко въ очи. Сила очей гіпнотизера мусить въ сѣмъ случаю бути очевидно сильнѣйша, якъ сила того, котрого вôнъ гіпнотизуе. Ще иншѣ гіпнотизують въ той способъ, що потирають руками лишь лице около очей, примыкають дотычнымъ особамъ повѣки, тиснуть на очи и тымъ способомъ ослабляють нервы очнѣ и зневолюють чоловѣка до сну гіпнотичного. Але не лишь само напруженє нервôвъ очныхъ може выкликати сонъ гіпнотичный; можна то само осягнути такожь черезъ напруженє нервôвъ слуху, н. пр. якимъ одностайнымъ, монотоннымъ голосомъ. Проф. Гайденгайнъ загіпнотизувавъ н. пр. до двохъ мінутъ трохъ студентôвъ, котрыхъ посадивъ коло стола и казавъ имъ замкнути очи та слухати, якъ тыкае годинникъ.

Найважнѣйшій однакожь и найцѣкавѣйшій способъ гіпнотизованя, есть т. зв. „вмовлюванє" або суґґестія. Найновѣйшѣ розслѣды на поли гіпнотизму мали навѣть выказати, що всѣ зъявища гіпнотичнѣ не основують ся на нѣчôмъ иншôмъ, якъ лишь на вмовлюваню. Способъ сей пôшовъ, якъ мы то вже въ горѣ розказали, вôдъ Портуґальця, о. Фаріє, а его розвинувъ опôсля Лієболь и т. зн. школа нантейска. Гіпнотизеръ, уживаючи сего способу, каже дотычнôй особѣ, щобы она думала о тôмъ, що мае заснути, щобы була спокôйна и сидѣла тихо; опôсля вмовлюе въ ню, що вже сонъ на ню находить, що повѣки стають ѣй вже тяжкѣ и що насуваютъ ся на очи. По хвили гіпнотизована особа чуе дѣйстно якусь утому, очи стають ѣй мутнѣ а повѣки западають и она засыпляе.

Не у всѣхъ однакожь особъ можна уживати однакового способу гіпнотизованя, бо однѣ суть на сей другѣ на иншій способъ бôльше вражливѣ; здаесь що лишь одна суґґестія дѣлае на всѣхъ однаково. Але при гіпнотизованю зависить такожь не мало й вôдъ

Зачувати, що президія Палаты пословъ думае поставити перше читане предложенъ валютовыхъ на порядокъ дневный въ середу и найдальше въ четверъ.

По утвореню нового кабінету годить ся занотувати, що новый міністеръ для справъ заграничныхъ Брінъ, дае повну поруку, що Италія буде и дальше вѣрно держати ся своихъ союзниковъ. Брінъ належавъ до тыхъ, що въ липню минувшого року найбôльше причинили ся до вôдновленя тридержавного союза; вôнъ промавлявъ тогды за тымъ въ свѣтлôй беседѣ въ палатѣ пословъ. Брінъ, кажуть, вступивъ до кабінету за радою Кріспіого.

Парискій Figaro оголосивъ розмову зъ кн. Вікторомъ Наполеономъ въ справѣ послѣдныхъ замаховъ дінамітовыхъ. Кн. Вікторъ сказавъ, що нѣгде нема власти, всюды лишь анархія; правительство тому виноване, що выкликало борбу соціяльну и релігійну. Лишь правительство оперте на плебісцитѣ могло бы лиху зарадити.

Новинки.

Львôвъ дня 16 Мая.

— **Громадѣ Оришкôвцѣ** въ повѣтѣ бобрецкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь зъ приватныхъ фондôвъ 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя.** Президія ц. к. Дирекціѣ скарбу именувала офіціялôвъ рахунковыхъ Іосифа Ґуклера, Петра Гляцера и Ив. Ляхмунда ревідентами рахунковыми въ IX. кл. ранґи; асистентôвъ рахунковыхъ Іосифа Ногу, Володим. Зелиньского и асистента рахункового при ц. к. высшôмъ судѣ краевôмъ въ Краковѣ, Володислава Лапиньского, офіціялами рахунковыми въ X. кл. ранґи; наконець практиканта рахункового Феликса Ціммера, асистентомъ рахунковымъ въ XI. кл. ранґи.

— **Ц. к. краева Рада шкôльна** затвердила делеґатôвъ Радъ повѣтовыхъ до ц. к. окружныхъ Радъ шкôльныхъ: Стан. Выбрановского и Стан. Булиґу въ Перемышлянахъ; Тад. Стажиньского и о. Вас. Кокотайла въ Жовквѣ; о. Якова Лукашевича и Стан. Гнѣвопія въ Добромили; признала пятилѣтнѣ додатки професорамъ: Іос. Флисови въ Нов. Санчи, Ром. Шпіцерови въ Бережанахъ, Максим. Криницкому въ Самборѣ и Іос. Солескому у Львовѣ; поручила, щобы ажь до дальшого зарядженя въ 4-ôй клясѣ шкôлъ народныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ уживано першои книжки до науки доповняючои, а въ четвертôй клясѣ шкôлъ зъ польскимъ языхомъ выкладовымъ при науцѣ языка руского читанки рускои для третои клясы.

— **Громада мѣста Коломыѣ** высылае депутацію до Є. Вел. Цѣсаря зъ просьбою о переняте низшои ґімназіѣ въ Коломыи на кошты державнѣ. Въ складъ тои депутаціѣ входять: о. Кобыляньскій, бурмістръ мѣста Асланъ и дръ Трахтенберґъ.

— **„Шкôльна помôчь"**. Въ Коломыи завязуе ся товариство „Шкôльна помôчь", котрои статути подано вже заходомъ о. К. Криницкого до ц. к. Намѣстництва. Цѣлею товариства есть: зъ однои стороны пôдпомагати убогихъ учениковъ, чи то грôшми, чи въ натураліяхъ, и давати имъ помôчь въ науцѣ, а зъ другои стороны подати родичамъ можнôсть вôддати также учениковъ заможнѣйшихъ пôдъ опѣку товариства, котре буде информувати родичѣвъ о моральнôмъ и науковôмъ поведеню учениковъ. Вôдъ загалу патріотôвъ и вôдъ родичѣвъ зависить розвôй товариства.

— **Пос. Юліянъ Романчукъ** подужавъ вже на стôлько, що пробуе вставати въ постели и при помочи палицѣ переходжувати ся по комнатѣ. Єсть повна надѣя, що пос. Романчукъ до кôлькохъ недѣль вже зовсѣмъ подужае.

— **Вп. о. К. Сѣлецкій** изъ Жужеля заходить ся ревно около заснованя въ Жужели монастира для сѣльскихъ дѣвчатъ, котрѣ познѣйше могли бы ити въ помôчь сѣльскимъ матерямъ въ выхованю дѣтей. Якъ зачуваемо, удало ся вже неутомимымъ трудамъ о. Сѣлецкого призбирати трохи грошей и матеріялу потрѣбного на побудоване вôдповѣдного дому на той монастиръ. Дѣло то, котрого пôднявъ ся о. Сѣлецкій, есть такъ хосенне и спасенне, що цѣла суспôльнôсть наша повинна поскорити зъ найщедрѣйшими датками на ту цѣль а певно вже въ короткôмъ часѣ станувъ бы монастиръ, котрый доставивъ бы першихъ такъ для нашого народу по селахъ потрѣбныхъ выховательокъ. Маемо повну надѣю, що наша публика взагалѣ, а особливо отцѣ духовнѣ не вôдмовлять помочи о. Сѣлецкому въ его трудахъ а пôдпомоги маючому основати ся монастиреви.

— **Новѣ експозитуры поліційнѣ** будуть заведенѣ зъ днемъ 1 липня въ Гусятинѣ и Ярославѣ; въ Перемышли буде отвореный комісаріятъ поліційный а комісаріяты поліційнѣ въ Бродахъ и Подволочискахъ будуть скрѣпленѣ.

— **Пожаръ лѣса**. Въ мѣсцевости Ґлітъ, въ повѣтѣ радовецкôмъ, на Буковинѣ, повставъ дня 9 мая огонь въ лѣсѣ, належачôмъ до православного фонду релігійного и знищивъ около 30 гектарôвъ лѣса. Въ лѣсѣ спавъ робôтникъ Василь Лужана, а огонь поступавъ такъ скоро, що нещастный чоловѣкъ не змôгъ вже утечи и згорѣвъ на уголь.

— **Давъ собѣ раду**. Кôлька днѣвъ тому назадъ ѣхавъ поспѣшнымъ поѣздомъ, що иде зо Львова до Черновець якійсь молодый, порядно одягненый мужчина, ажь наразъ недалеко вже вôдъ стаціѣ Лужанъ выскочивъ зъ ваґона третои клясы такъ вручно, що лишь ледви лôлька хвиль полежавъ въ ровѣ а вôдтакъ схопивъ ся и пустивъ ся чимъ скорше въ поле. Причиною сего смѣлого скоку було то, що вôнъ мавъ щось доплатити за ѣзду а тутъ видѣвъ, що въ кишени самѣ пустки; пôшовъ отже не до головы але до нôгъ по розумъ и давъ собѣ раду.

— **Въ Спасовѣ** розбивъ невыслѣдженый доси злодѣй скарбону въ церквѣ и закравъ зъ неи 59 зр.

— **Про именый злочинъ въ Хомяковцѣ**, коло Гвôздця, про котрый першу вѣсть подавъ Przegląd, доносить п. Богданъ Яновичь до тои ґазеты, що згадана вѣсть, котру и мы за тою ґазетою подали, есть вôдъ початку до конця неправдива и очевидно выдумана лишь зъ якоись приватнои мести. Редакція згаданои ґазеты вôдослала одержану въ сѣй справѣ допись п. Яновичеви, щобы вôнъ по нѣй дôйшовъ виновника и запôзвавъ передъ судъ.

— **Скаженѣ псы** появили ся въ кôлькохъ селахъ залѣщицкого повѣта. Въ многихъ громадахъ, якъ въ Копиловцяхъ, Поповцяхъ, Беремянахъ, Нагорянахъ, Нирковѣ и Червоногородѣ нема теперь нѣ одного пса, бо повѣтовый ветеринаръ приказавъ ихъ всѣхъ выстрѣляти або потроити стрихніною. Въ Лятачи покусавъ дня 4 мая скаженый песъ одву 7-лѣтну дитину и 70-лѣтну бабусю. Покалѣченыхъ людей вожено до Залѣщикъ, де имъ раны выпалювалы.

— **Смерть вôдъ грому**. Въ Воли Арламôвскôй въ повѣтѣ мостискôмъ убивъ грôмъ дня 10 с. м. вдову по приватнôмъ офіціялистѣ, Людвику Чарнекъ. Того дня по полудни вышла Чарнекъ за село закликати хлопця, що пасъ на поли еѣ корову, абы передъ тучею, що надходила, утѣкавъ зъ коровою до дому. Выйшовши за потôчокъ, кивнула рукою на хлопця, и вôнъ вблививъ ся зъ коровою до неи, та обое зъ коровою повертали домôвъ, ажь наразъ ударивъ грôмъ и повалилъ Чарнекову на мѣсци. Хлопець пришибленый упавъ также а й корова повалилась. Подальше на поли бувъ сынъ покôйнои. Вôнъ надбѣгши на мѣсце увидѣвъ, що мати лежала безъ знаку житя на земли а одежа на нѣй тлѣла, та побѣгъ до села зозвати людей на ратунокъ. Тымчасомъ хлопець прийшовъ до себе и видячи лежачу корову коло себе, почавъ еѣ патыкомъ зганяти. Поволи встала й корова а хлопець пôгнавъ еѣ до дому. Чарнекову убивъ грôмъ, и въ четверъ еѣ поховали.

— **Въ Бродахъ** завалилась жидôвска школа, чи радше завалилась въ нѣй стеля якъ разъ въ пору, коли вже дѣти зôйшли ся були до школы. При тôмъ убило одну дитину а шестеро чи осьмеро и одну жѣнку тяжко покалѣчило. Однôй дитинѣ поломило спадаюче зъ горы лôжко ребра. Катастрофа була бы ще далеко страшнѣйша, колибъ не скора помôчь капітана вôдъ стрѣлцѣвъ, що мешкае недалеко вôдъ школы, а котрый заразъ покликавъ войско вразъ зъ лѣкаремъ полковымъ, зъ потрѣбными приладами, ношами и средствами лѣкарскими.

— **Братоубійство.** Въ Лѣсновичахъ, недалеко Львова, въ повѣтѣ щирецкôмъ, стала ся така пригода. Дня 12 с. м. о 6 годинѣ вечеромъ, вернувъ Трофимъ Сташкôвъ, 25-лѣтный господарь, вôдъ року жонатый, зъ торгу въ Щирци. А треба знати, що вôнъ вже вôдъ довшого часу спорився зъ родиною о кусень ґрунту. Того отже дня, мабуть пôдпитый и може ему хтось такъ дорадивъ, выйшовъ вôнъ на городъ и ставъ его мѣряти, а вôдмѣрявши на свою користь около метеръ землѣ, встромивъ кôлъ на знакъ, що туды мае ити межа. Старшій его братъ Даміянъ Сташкôвъ, побачивши то, выйшовъ зъ хаты, а розсердившись на брата, вырвавъ той кôлъ и вдаривъ нимъ брата такъ сильно по головѣ, що той повалився заразъ трупомъ на землю. Братоубійника арештували жандармы и вôдставили вже до суду.

— **Дописувателеви зъ села** въ „Гал. Руси", що розписавъ ся про повѣстку „Семенъ" въ „Народ. Часописи" скажемо отъ що: Люде малои стôйности моральнои видять всюды неморальнôсть, хочь бы й въ наймоnальнѣйшихъ рѣчахъ, бо она имъ стоить завсѣгды передъ очима. Такихъ людей хочь бы замкнувъ и въ чотирохъ голыхъ стѣнахъ, то они ще й тамъ знайдуть въ кождôй шпарцѣ, въ кождôмъ сучку неморальнôсть а не то въ якôй повѣстцѣ. А противъ злобы людскои также годѣ що вдѣяти, бо она, коли ѣй захочесь, готова навѣть въ заповѣдяхъ Божихъ вышукати то, чого ѣй потреба, бо тамъ прецѣ говорить ся: Не убивай, не прелюбодѣй, не кради.

— **За молоду.** Передъ трибуналомъ львôвского суду карного ставали оногды два молодѣ хлопцѣ обжалованѣ о крадѣжь. Оденъ зъ нихъ, Станіславъ Бонковскій, лѣтъ 15, а другій Кароль Бенчаръ, скôнчивъ лише що недавно лѣтъ 14. При розправѣ показало ся, що першій зъ нихъ бувъ вже три разы караный за крадѣжь а другій також вже три разы сидѣвъ въ криміналѣ. Трибуналъ засудивъ обохъ на 8 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ обостренои постомъ и темницею.

— **Пару молодыхъ коней вкрали** невыслѣдженѣ злодѣѣ въ 11 на 12 с. м. зъ пасовиска въ Яструбичахъ. Були се обѣ клячи, по 3 роки, одна масти сивои, трошка лиса; друга темно-червонои, також лиса и на всѣ чотыри ноги бѣлокопита середнои мѣры, вартости 200 зр. Ласкавѣ донесеня просить ся адресувати: Иванъ Тхôръ въ Яструбичахъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Римъ 16 мая. Новый кабінетъ уконституовавъ ся въ сей способъ: Джолітті — президія, справы внутрѣшнѣ и тымчасово скарбъ; Брінъ — справы заграничнѣ; Бонаккі — судôвництво; Еллена — фінансы; Пеллю — вôйна; Сенбонъ — маринарка; Дженаля — роботы; Лякава — рôльництво; Мартіні — просвѣта; Фінокіяро Апріле — почта и телеґрафъ.

Щетинъ 16 мая. Цѣсарь попращавшись по богослуженю зъ офіцирами, поѣхавъ до Ґданьска, а цѣсарева до Почдаму.

Ґданьскъ 16 мая. Цѣсарь приѣхавъ тутъ вчера вечеромъ и оглянувъ будову крайсеровои корветы. Робôтники витали его грôмкими окликами.

того, хто гіпнотизуе. Мусить то бути передовсѣмъ чоловѣкъ сильнои волѣ, або бодай добре удавати, що вôнъ мае таку силу, що може когось загіпнотизувати, щобы тымъ позыскати довѣре тыхъ, котрыхъ гіпнотизуе. Гіпнотизеръ зъ фаху мае то довѣре вже въ наслѣдокъ свого досвѣду и длятого люде ему легко пôддають ся. Довѣре и страхъ, зъ якими люде до него приступають, робить то, що вôнъ може ихъ лекше загіпнотизувати, якъ хто иншій. Колижъ вôнъ гіпнотизуе богато людей въ однôмъ мѣсци, то мусить ще до того уживати всѣлякихъ способôвъ, мусить умѣти однымъ заимпонувати, другихъ успокоити, иншихъ таки змусити до послуху и т. д. Вправа и догôднѣ обставины причиняють ся богато до его успѣхôвъ; спокôй въ комнатѣ и видъ другои особы загіпнотизованои, що дае доказъ силы гіпнотизера, наклонюють другихъ людей тымъ лекше до гіпнотизму.

Щобы загіпнотизованыхъ людей зновъ пробудити, то уживають тѣ, що гіпнотизують способомъ Месмера, водженя руками по тѣлѣ въ противну сторону, якъ то робили при гіпнотизованю; другѣ держать руку на головѣ и грудехъ и дмухають въ лице а тѣ, що уживають суґґестіѣ, приказують загіпнотизованымъ пробудити ся. Они кажуть н. пр.: Коли я перечислю вôдъ одного до шѣсть, то вы пробудѣте ся. Нефаховѣ гіпнотизеры суть не разъ въ великôмъ клопотѣ, що не можуть пробудити людей, котрыхъ загіпнотизували.

(Дальше буде).

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.